Хто тебе, родино, рідний зневажає,
Хай той на чужині серця не має,
Та щоб до кого в горі притулитися,
Та щоб було з ким горем поділитися!

Хто свою віру, хто край свій покине,
Хай той без роду на чужині згине,
Згасне коло око, душа почорніє,
Замре його голос, серце зотліє!

Від бога долі не знатиме,
Тільки од бога кари він ждатиме!
Де він стане, де він гляне —
Й чорний ворон літать стане!

Хтось ворону його вкаже,
Заздалегідь уже скаже:
— Ото ваша
Буде паша!

Як його злії кари каратимуть,
Батьки й малим дітям казатимуть,
З хрестом вони казатимуть стиха:
— Отак, дітки, не дай боже лиха!
Отак, діти,
Не робіте!

Зрадник од людей ласки не знатиме,
Сам він од себе в пущі тікатиме...
Його рідне слово в пісні не грітиме,
Йому пісня в серці углем горітиме...